

שלי, על כך שהסתמכתי בעניין סיפרו של פרופסור ישראל שחק, הגזנות של מדינת ישראל, על מובאות שהובאו מתוך הספר בכתבה שפורסמה בעיתון, ואשר לדבריו אינו מקור מהימן.

אמת, איני חולק על קביעה זו, אולם לאחר שפורסמה כתבתו של העיתונאי ישעיהו בן-פורת בידיעות אחרונות מתאריך ה-14.11.75, לא קם פרופסור שחק להכחיש את הדברים, או לתבוע את מפרסמם בשל לשון-הרע (דבר שחייב היה לעשותו, אילו שניים היו הדברים ממה שגכתב ברישמה האמורה). היה בכך מעין אישור-בשתיקה לנכונות הדברים.

בהודעות זו ארשה לעצמי לציין, כי ל-אחרונה הגיע לירי סיפרו של פרופסור שחק, שהזמנתי על-ידי בפרסי, והמובאות ש-הבאתי נמצאו נכונות. היועץ-המישפטי לממשלה אמור להשיב עד לתאריך ה-16.6.76, על פנייתי להעמדת פרופסור שחק לדין על הוצאת לשון-הרע על הציבור, הבטחה שבעיקבותיה ביטלתי את פנייתי לבג"ץ, שנדונה לאחרונה.

אם ירצה הקורא חיים בן-מרדכי — או קוראים אחרים — להשתכנע, הריני מזמינם לקרוא דברים אלה ישירות מסיפרו של פרופסור שחק, המצוי בידי.

חיים שטנגר, תל-אביב

שום דבר לא השתנה

מפליא שגם עיתון כמו העולם הזה נגרף באווירת ג'ודען של שוטים הממשיכה לפקוד את המדינה, כשלמרות מצבה הר-כלכלי הנואש עדיין נמשכים בה העסקים כרגיל.

העובדה שבעצם ימים אלה, כשהמדינה משועזת לכל דולאר, מוצאים אנשים לנכון לפתוח מיסעדות-ספאר גוספות ולהביא לשם כך טבחים ומצלרים מיוחדים מסין (צ'ינה) מאניה, העולם הזה 2015, מועזעת כש-לעצמה. אבל כשעיתון כגון העולם הזה מדווח על מאורעות כאלה בשלוות-נפש, כאילו הדבר טיבעי ומובן-מאליו וכך באמת צריך להיות, זה כבר נשגב מבינתי.

אכנר מצר, גיבעתיים

בכתבתכם על פתיחת המיסעדה הסינית החדשה הבאתם את תמונתה של מיכל בנין, בתו של אלוף-מישנה (מיל), עמוס בנין, תוך ציון שהיא בתה של ציפי בנין, אחת

מיכל בנין — והתפוח

מיפהפיות תל-אביב. אני מוכרחה להודות בבורותי, אבל מעולם לא שמעתי את שמי עה של זו.

למרות היותי קוראת ותיקה של העולם הזה איני זוכרת שהקדשתם לה אי-פעם תשומת-לב. אז אף אתם דורשים ממני להחליט שהבת שאומנם ראוייה לאמה ב-יוסיה?

שושי ילובסקי, הרצליה

● דווקא כן הזכרנו, ובכל-זאת, כתיזכור רת ולשם הוכחה כי התפוח אינו נופל רחוק מהעץ, תמונת האם, ציפי בנין, אחות רחמינה במיקצועה, לצד תמונת הבת מיכל.

(המשך מעמוד 10)
שמצאתם לנכון להבליט דווקא את הפצור עם וההרוגים מקרב המתפרעים, הפך את עיתונכם לחד-צדדי. למה לא הבאתם גם סיפורים וצילומים של שוטרים וחיילים שנפגעו על-ידי הערבים, אם לא היו ביי-ניהם הרוגים והיו רק הרוגים ערבים, זה פרי המזל בלבד.

שמואל הרצוג, ירושלים

● או פרי העובדה שהשוטרים נפגעו באבנים, והמפגינים בקליעים.

מה שכתבתם בהעולם הזה על הפוגרום בערביי ישראל, היה מתאים לפרסום בעיי-תון של אש"ף.

ז. זמיר, בתים

מיומור מספר המחדלים

בימים אלה, עם שובה של הגברת גולדה מאיר לצמרת הנהגת המדינה, מן הראוי שיאמר כל אדם בישראל מיומורת-הילה זה:

אשרי האשה שהלכה — וחזרה והלכה בעצת רשעים, / ובדרך חטאים עשתה / „במקום דרוך“ / ובחושב-לצים ישבה. / ..והיתה כעץ שתול על פלגי מי ים / המלח, / אשר בעיתו יתן מחדלו... וגו'.

(מחדלים ג', פרק א')
מושה ארטשטיין, נתניה

הקשר של המישטרה

בעת ששהיתי לאחרונה בגרמניה, עקבתי אחר הפירסומים בעיתונות המקומית, על מישפט קשרי-הסמים הישראלי בפראנקפורט (שהסתיים בינתיים).

מתוך הדברים המפורטים — והמרומזים — השתמעו הדיעות הבאות: בסיס הרשת שהתגלתה — חלקו בישראל; גורמים ישראליים ניסו להתערב במהלך המישפט, להשתקת עדויות מסוימות, בגלל ייחוסם של אנשים העלולים להיות מעורבים בפר-שה; שמות חברי הרשת בישראל ופרטים על פעילותם, היו ידועים לשלטונות ישר-אל.

במיקרים אלה — כרגיל — ייתכן שהיתה כאן רדיפת סנסאציה, אך יש גם צד שני למטבע. ידוע הנוהג של אנשי העולם-התחתון לשותף בעיסקיהם בני מישפחות צמרת (רצוי כאלה המסתבכים בחובות) כדי

ציפי בנין — העץ

להשיג בדרך זו חסינות לעצמם. אחת ה-פרשיות הידועות בעבר נגעה לבנו של הר-נשיא רוזוולט.

למען טיהור האווירה והסרת ספיקות ו-חשש של משוא-פנים — אין להפסיק את הלחץ הציבורי על מישטרת ישראל ל-היכנס לחקירת הנושא, ואף להבהיר מה-עשתה המישטרה בגדון עד כה.

צבי פניצקי, פתח-תיקווה

הפרופסור לא הכחיש

הקורא חיים בן-מרדכי, במכתבו (העולם הזה 2014), העיר איזני הקוראים ואזוני-

את חשובה לנו יותר מקנייתך. תני לנו לפנק אותך במרחק שני צעדים, מ-חילי וחימי (פסג' הוד), מעבר לכביש, בחצר, מחכים לך עם חיוך לבבי, עם שטיח מקיר לקיר, ספל קפה והרבה יופי.

שלך — מיני אקסקלוסיב, ארנקים ואביזרי עור בסגנון איטלקי

פרוג 5, תל-אביב
טלפון: 23 92 69

